מכתבים

המוות על הנבוב

אינני בעל נפש עדינה כל־כך כמו מר אורי אבנרי, ולכן אינני מודעוע כל ■עם שאני קורא על אדם הרוג. משום כך, לא הזדעזעתי ממעצם הידיעה על הרינת חמשת הערבים על הנבוב (העולם הזה 1255). סוף־סוף זה גבול, והחפישה ירעו מה הם עושים כשהגיעו אליו.

אבל אני מזדהה עם מר אבנרי, בחלק השני של זעזועו העמוק. והוא מה שקרה לאחר שהחפישה האלה נהרגו. מראה ה־גופות, הצורה שבה נמסרו למשפחות, הרסן המשולח למסיתים ולמריחים שיערכו הפ־גנות... על חלק זה של המאורע, אני מס־כים שצריכה לקום וערת־חקירה ציבורית.

שמואל דויזוך, ירושלים

המשיכו לדרוש הקמת וערת חקירה, ש־תקבע מי הם האחראים לאותו מעשה ש־בגללו קשה ליהודי בארץ זו להביט בעיני הערבים, הנקראים „אזרחים שוויי־זכויות", משום מה.

מרוע הירדנים והלבנונים אינם רוצחים את הצעירים שלנו, העוברים את הגבול? ..

זיוה דיישקה, עכו

הכתבה שלכם היתה וולגרית, מטופשת, הסרת־טעם, וזולה...

אביבה ויירם רוזלר,
האוניברסיטה העברית, ירושלים

וער הסטודנטים הערביים, הפרבר בשם כל הסטודנטים הערביים הלומדים באוני־ברסיטה העברית בירושלים, המביע את יגון המשפחות השכולות ואת ההזדעזעות שעברה על האוכלוסיה הערבית נוכח ה־אסון המחריד, והמדבר בשם המצפון והרגש האנושיים, תובע הקמה מיידית של וערת חקירה מוסכמת, אשר מטרתה תהיה בירור סיבות המוות ומידת אמיתות השמועות; ובירור הרקע הכללי והמדיני של האסון.

סמי נאצר יוסף, מזכיר
ועד הסטודנטים הערביים, ירושלים

קומוניסטים! התמונות שלאחר המוות הן צרי ההסתה המזוהמת של מק"י. בפרסמכם התמונות אלו מראים אתם את הזדהותכם עם עמדה שפלה של שונאיישראל... מ־תכתבכם מסתבר שהערבים כלל אינם מסוג־לים לקרוא „יחי נאצר" או „מלסטין היא שלנו". ובכן, לידיעתכם, נרתי 12 שנה בין ערבים שלא היה חסר להם כלום, ושמעתי דברים אלו לעתים קרובות.

מנחם ברנר, חיפה

„האובייקטיביות" שלכם אינה תמיד במ־קומה. דבר זה אני אומר, אחרי שקראתי את כל הסיסמאות שאתם הבאתם, כמו „ה־יהודים כלביונו ופלסטין ארצנו!" ו„אנו רוצים את ראשך, יא דוידו!" כערבי תושב נצרת. אני יודע שהסיסמאות האלה הוש־מעו. אבל למה הייתם צריכים לפרסם אותן? למי זה עוזר? חוץ מזה, אני חושב שזה לא היה הוגן מצידכם לתאר את הקומוניסטים כאילו הם שהשתלטו על כל תנועת הזעם וורכבו עליה, ולכן הם אחראים למה שקרה. יכול להיות שיש לכם חשבונות עם מק"י, אבל בהזדמנות זו הייתם צריכים רק להד־גיש שהיא ידעה לרסן את הקהל המשול־הב... אם היא לא היתה מניגה ומאר־גנת את הפגנות האבל, פישהו אחר היה עושה זאת.

ס. כליל, נצרת

אנו שואלים: האם לא היתה דרך אחרת לעכב את יציאתם של צעירים אלה מן ה־ארץ? האם נעשה נסיון לחסום לפניהם את הדרך, מבלי שיצטרכו לשלם בחייהם על חטא אשר אינו חטא משפט־מוות?

... אנו פונים אל הכנסת בתביעה לכונן וערת חקירה, ולהעמיד בראשה שופט. וערה זו תברר מה ארע בשכנותו של קיבוץ זיקים, בסביבת נבול רצועת עזה. רק וערה כזו עשויה להשקיט את הרוחות ולחוק את הרוחות ולחזק את הבטחון בצדק הישראלי.

ד"ר א. י. ירוס, יו"ר
הליגה לזכויות האדם, תל־אביב

בסדר בראש

נהניתי מאוד מן הכתבה על ביקור מש־לחת ויצ"ו לאפריקה (העולם הזה 1256).

מזמון ותתונאית ניגרית

אני יכול לתאר לעצמי את האיספאקט של תשע נשמות רעננות כאלה על היבשת ה־שחורה. מכל סקום, דבר אחד ראוי לציון ולחיקוי מביקור זה. כוונתי לדבריה של הגברת אסתר סלומון, כי הודות לצירוף ספרית למשלחת, „היינו בסדר בראש." אני מציע, איפוא, לצרף ספר או ספרית לכל משלחת לאומית העוזבת את ישראל. בעצם, לא יזיק עם יצרפו אותם גם למוסדות המכוברים שלנו, בארץ עצמה.

דויד שמואלי, ירושלים

... לא היה שום חידוש בתמונת נערות הנדל"ע של גאנה. כך אנחנו כולנו מתארים לעצמנו את בנות אפריקה. ואילו הפרט הפיקאנטי בסיפורה של הגברת סלומון הוא, שנשות החברה הגבוהה של אפריקה לוב־שות שמלות של דיור. את זה כראי היה להראות.

דינה הרמן, חיפה

חברת המשלחת־אסתר סלומון עם עתונאית ניגרית בשימלת דיור — ראה תמונה.

להגנת הצברית

לא! לא! לא! לא תשכנעו אותי שהצברית היא זולה, טיפשה, בהמית, פרתית, כולה ישבן ומרפקים, ומכוערת. אני פשוט מסרבת להאמין לשקרים אלה. הם נכתבו כולם על־ידי נברים, שהמשותף להם הוא שביקרו בחוץ־לארץ והכירו שם בחורות. עם בחורות אלה, כנראה, הלך להם בקלות — ולכן הן נחרתו בזכרונם כבליל השלמות. יתכן כי בשביל הגאווה הגב־רית החולנית, זהו העיקר.

ארזי

ואילו בנות ישר־אל גדלו באוירה של מוסריות וטוהר נשי. הן לא תפקרנה את מירותיהן — לו גם בפני העליונות הזדר־ניות שמעלילים עליי־הן.

... לנופו של ע־ין: גם אני הייתי בחוץ־לארץ ופגשתי בחורות רבות שם, יהודיות כל־איהודי־ות. ואני רוצה לו־מר לכם, שאין מה להתבייש בצברי־ות שלנו. להיפך. בכל מקום, זכיתי להצלחה בין הנברים הזרים — דווקא בשל אותן תכונות האופייניות לנו. ואינני אומרת זאת כדי להתפאר. אבל פיטוט: הנברים האירופיים מאסו בכל אותן תכונות מסולפות ומזוייפות שכותבי המא־מרים ב„העולם הזה" מתפעלים מהן, והם העדיפו את הרעננות, הכנות — ומעל לכל: האוסרייות הטהורה — של הצברית.

מי יודע? אולי לכשיושתתו כל המידות הללו בגערה הצברית ושוב לא תהיה אלא החליל צבוע ושטוח, המדבר בניסוס ריק מתוכן, ישובו הנברים הישראליים ויעריכו אותה כפי שהיא כיום. אבל אז יהיה מאוי־חר מדי.

אסתר ארזי, תל־אביב

אודה לכם מאוד אם תואילו להעביר למר אלן נ. נסרוד את רגשי השתתפותי העמוקים בצערו, על שלא מצא בזמן שהותו בארץ נערה צברית אוהבת ונאהבת על ידו.

„צברית", תל־אביב

היכן העלבון?

פירסמתם ידיעה (העולם הזה 1256) בה נאמר ש„השכירים הערביים במפעלי מפ"ם נדרשו להזדהות עם עמדת המפלגה (בקשר להרינתם של חמשת הצעירים) תוך איום באובדן משרותיהם."

בלי להיכנס להערכת עצם הכתבה, אנו מבקשים לציין:

א) הביטוי „שכירים ערביים במפעלי מפ"ם" הוא ביטוי מעליב ופוגע, מאחר שאנו עובדים במפעלים אלה מרצוננו ומתוך הזדהות עם מטרות מפעלים אלה.

ב) לא נדרשנו „להזדהות בפומבי עם עמדתה של מפ"ם" בעניין הרינת חמשת הצעירים הערביים, ומעולא לא הופעל עלינו כל איום או לחץ כלשהו בנידון זה.

ראשיד חוסיין, מחמוד בידסי, קאסם סעיד, מוסטפא ג'מאל, תל־אביב

העולם הזה אינו רואה כל עלבון במלה „שכירים", שפירושה הוא אנשים העובדים במקום מסויים ומקבלים בו שכר. אשר ל־הפעלת הלחץ, עומד העולם הזה על נכונות הידיעה.

חידון התנ"ך

כאשר קראתי את דברי מר יצחק שלו על חידון התנ"ך (העולם הזה 1256), הזדעזעתי. האם באמת התכוון לומר כי חתני התנ"ך נבחרו, האחד משום היותו תימני והשני משום היותו מוכה נורל?

הבה ונתבונן: קמו שני אנשים, שהם מדלת העם אלא ששכלם הבריא עלה על השכלתו של מר שלו וכמה פעמים, בזו אחר זו, הכריעוהו ארצה.

יואב מרחבי, פתח־תקווה

דבריו של יצחק שלו, בצורתם הביקור־תית, המתיעו אם כי היו לחלוטין במקומם. למרות שהוא חוטא פה ושם בפולחן ה־אישיות של עצמו, מעוררת הגימה הכללית רושם של כנות ומשכנעת את הקורא.

צבי בר־שירה, גבעתיים

הכטחת תנאים לשחקן

מיקרהו של אהרן אמר (העולם הזה 1260) מוכיה הסקרות וזילזול שאין כדוגמתם. בארצות אחרות, שחקן כמוהו נהיה לסורה להתעמלות, המלמד את הנוער להיות שח־קנים למופת, או שמתקבל כמדריך ספורט בצבא הקבע.

ואילו כאן: 40 אלף צופים משלמים שלוש לירות בממוצע לראות מישחק כדורגל. האם לא נמצאה, מתוך 120 אלף לירות אלה, שום קרן שתסבסד לשחקן מוכשר את התנאים הסינימליים?

י. פורת, חולון

אדון 100 לירות

קוראים נכבדים שלום!

בעזד אתם קוראים מודעה זו מטייל אני להנאתי ולהנאתכם ומציג עצמי כ„אדון מאה לירות".

מי אני?

הרשו נא לי להציג עצמי בפניכם. „אדון מאה לירות", אדיב, ונדיב.

בבוקר — בצהרים או בערב, עשוי אני לדפוק על דלתכם או דלת שכנכם ולהציג עצמי ואנא... קבלו אותי בסבר פנים יפות.

מדוע?

לבטח נתקלתם בשמי מעל דפי העתונות או בחלונות הראוה של חנויות רבות. בין שתהיה זו הנות הלבשה או כלי הבית, חנות סדקית או כלי החשמל. בכל אחת מן החנויות בהן אני קשור, „אדון מאה לירות", קבלתם עם כל קניה את המחאתי — חנם אין כסף — ובבקורי אצלכם באתי לפרוע את אותה ההמחאה עליה אני חתום.

באם ברשותכם המחאה המשוכה על סך לירה אחת, או מאתיים, או כל סכום שהוא — תקבלו בספקם בהזרה, אך עדיין לא מספיק, אל סכום ההמחאה המוחזר לכם, מוסיף אני את „מתנת אדון מאה לירות" —100 ל"י שי. ומכאן מבינים אתם מאיין שמי „אדון מאה לירות".

אם כן! בקרו וקנו בחנויות „אדון מאה לירות" קבלו בסבר פנים יפות את „אדון מאה לירות" ובכך תזכו בהחזרת סכום קניתכם ומתנתי בסך —100 לירות.

שלכם בתודה

„אדון 100 ל'רות"

אדון מאה לירות ★ אדון מאה לירות ★ אדון מאה לירות ★